AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

online ISTENTISZTELET, 2020. december 20.

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

Köszöntés

Kezdő ének: 328. ddicséret 1, 3, 5. versszak *(„Jöjjetek Krisztust dicsérni…”)*

Fohász
Imádság

Igehirdetésre készülő ének: *„Messze földön minden népek jöjjetek…”*

Alapige (ld. középen ⇨)
Igehirdetés (ld: a túloldalon)

Aranymondás (ld. középen ⇨)

Igehirdetésre felelő ének: 468. dicséret *(„Zengd Jézus nevét, zengd világ…”)*

Imádság
Miatyánk

Aranymondás (ld. középen ⇨)

Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)

Születésnaposok köszöntése:
Megyes Péter, Makai László, Oláh Zsófia, Gyímesiné Zoltán Szemerke, Ökrös Dániel, Papp Richárd, Dr. Pecsuk Ottó

Áldás

Advent 4. vasárnapján

„TITKOS MEGMENTÉSI TERV”

címmel Igét hirdet: Janiné Sándor Kincső, th. hallgató
liturgia: Gyermekek

ALAPIGE: JELENÉSEK 22,1-5

1 Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó, mint a kristály, és az Isten és a Bárány trónjából ered. 2 A város főútjának közepén, a folyó két ága között van az élet fája, amely tizenkétszer hoz termést, minden egyes hónapban megadja termését, és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak. 3 És semmi nem lesz többé átok alatt a városban, hanem az Isten és a Bárány trónja lesz benne: szolgái imádják őt, 4 és látni fogják az ő arcát, és az ő neve lesz a homlokukon. 5 Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra, mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké.

ARANYMONDÁSOK:

És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. (János 14,3)

Így szól az, aki ezekről bizonyságot tesz: Bizony, hamar eljövök. Ámen. Jöjj, Uram Jézus! Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen. (Jelenések 22,20-21)

- Beszámolók: Adventi gyermekdélután; presbiteri gyűlés; elkészült a gyülekezeti újságunk; temetési szolgálatok: Istenünk vigasztalását kérjük: +Sáfrány Ferenc, +Rácz Józsefné (sz. Besenyei Ida) és +Krasnyánszki Márk családjainak!
- ONLINE alkalmaink a jövő héttől nem lesznek, majd az újévben folytatódnak a megszokott rendben.
- Karácsonyi ünnepi alkalmaink:
  - Dec. 20-21-22. 18:00: Adventi sorozat (YouTube csatornánkon)
  - Dec. 24. 14:00: online karácsonyi áhítat és meglepetés
  - Dec. 25. 8-12 óra között: családonként a templomba jöhetünk egy áldásért
  - Az ünnepek alatt egyetlen online Gyermekistentisztelet lesz (dec.25.).
  - Dec. 26. és 27. 10:00: online Istentisztelet
  - Dec. 31. nem tartunk Istentiszteletet.
  - Jan. 1-jén online rövid köszöntő.
  - Jan. 3. (vasárnap) 10:00: Missziói Munkatervet Meghirdető Istentiszteletet
- Honlapunkon minden fontos információt megtalálunk.
- Urnatemetőnk már csak vasárnap 8-12 óra közt van nyitva. Temetői ügyintézésre online van lehetőség. További információ a honlapon és Szabó Zsuzsánál.
- Továbbra is gyűjtjük az adományokat a gyülekezet mindenkori másik lelkésze lakására!

Az Úr legyen Gyülekezetünk őrző pásztora!

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ *weblapunk*: http://refkeresztur.hu
❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ ADÓSZÁMUNK: 18192232-1-42 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; parókia: 209-4267; lp.rkeresztur@gmail.com ~~Fogadó óra: szerda 15.00-18.30~~ + **telefonon vagy neten** szabadnap: kedd
Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com ~~Fogadó ója: kedd 15.00-18.30~~ + **telefonon vagy neten** szabadnapja: csütörtök
❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemetőnk nyitva tartása : ***vasárnap 8.00-12.00***; ~~kedd 15.00-18.30; szerda 9.00-11.00 illetve 15.00-18.30; péntek 16.30-20.00~~
ügyintézés: **(ha lehetséges, előbb telefonon vagy neten!)** ~~kedden és~~ szerdán *15.00-18.30* Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com

Kezdetben nem volt semmi. Nem lehetett hallani. Nem lehetett érezni. Nem lehetett látni semmit. Csak üresség volt.
De Isten ott volt. És Istennek volt egy csodálatos terve, hogy fogja az ürességet és megtölti. Isten azt mondta: Legyen világosság! És lett világosság. És a semmiből…MINDEN!
Isten megteremtette a világot, benne egy kertet ültetett, az élet fájával. A kertben folyó szaladt és állatok ugrándoztak a dombokon. Már majdnem minden kész volt, de Isten a legjobbat a végére tartogatta. Kezdettől fogva az volt a szíve vágya, hogy embereket teremtsen. Akik majd gyermekeiként osztoznak vele végtelen örömében. Ezért Isten életet lehelt Ádámba és Évába. Amikor kinyitották a szemüket, legelőször Isten arcát pillantották meg. És amikor Isten meglátta őket, úgy viselkedett, mint egy újdonsült apuka. -Olyanok vagytok, mint én. Ti vagytok a legcsodálatosabbak a teremtményeim között!- Isten teljes szívéből szerette őket.
Ádám és Éva boldogan éltek a csodaszép kertben, az otthonukban. Minden jól ment…. Istennek volt egy szörnyű ellensége, a Sátán, aki forrongott a haragtól, és azon gondolkodott, hogyan okozhatna fájdalmat Istennek. Mielőbb tönkre akarta tenni a tervét. Ezért megkereste Ádámot és Évát a kertben és rávette őket, hogy megszegjék Isten egyetlen szabályát. A szabály az volt, hogy a jó és rossz tudásának fájáról nem ehetnek, mert akkor többé nem fognak bízni Istenben és megismerik a halált, a szomorúságot és a sírást. A Sátán suttogott Éva fülébe: Vajon Isten valóban szeret titeket? Ha igen, miért nem engedi, hogy megegyétek azt a szép, zamatos gyümölcsöt? Talán Isten nem is akarja igazán, hogy boldogok legyetek. … Csak egy kis harapás és boldogok lesztek. A Sátán szava mérgező volt, Éva már nem is tudta, mit gondoljon. És végül leszakította a gyümölcsöt és beleharapott. Ádám is így tett. Egyből tudták, hogy rosszat tettek. Szégyelltek magukat, el akartak rejtőzni.
Isten szíve nagyon megfájdult. Gyermekei nem csak egy szabályt szegtek meg, hanem a szívét is összetörték. És vége a csodálatos kapcsolatnak, ami Isten és a gyermekei között volt. Tudta, hogy minden másnak is vége. Isten egész alkotása ezzel romlásnak-bomlásnak indul. Ettől kezdve minden pusztulni fog, noha ő úgy teremtette, hogy örökké létezzen. A bűn belépett Isten tökéletes világába és a sötétség szolgasága alá került minden. Az embereknek el kellett hagynia a csodálatos kertet, mert fellázadtak Isten ellen és a sötétség szolgái lettek. Az ember elindult egy nagyon hosszú útra otthonától távol és megfeledkezett Istenről.
De Isten jobban szerette gyermekeit annál, hogy ennyiben hagyja. Kigondolt egy Titkos Megmentési Tervet. Tudta, hogy ezzel fájdalmat fog okozni magának, de egy napon visszaszerzi gyermekeit. Egy napon újra otthonuk lesz a kert és minden könnyet letöröl az arcukról. Teltek múltak az évek Ádám és Éva gyermekei a sötétség szolgái lettek, a gonoszság terjedt a földön, egymásnak keresztbe tettek, hazudtak, loptak, csaltak, még gyilkoltak is. Nem vigyáztak a földre, az élőlényekre, miket Isten rájuk bízott. Az egész világ sóvárogva várta, hogy Isten emberei megjelenjenek. Amikor eljött az idő, Isten kiválasztott egy férfit és egy nőt (Ábrahámot és Sárát). Elhívta őket, hogy bízzanak benne, hagyják ott eddigi otthonuk és egy csodálatos ígéretet tett nekik: nagy néppé teszi őket és utódjaikat. Sokat kellett várniuk, de Isten teljesítette az ígéretét és valóban nagy nép származott ettől az emberpártól. Ők lettek Isten népe, az izraeliták. Őket választotta ki Isten arra, hogy rajtuk keresztük hajtsa végre a Titkos Megmentési Tervet, hogy megszabadítja a gyermekeit. Habár az izraeliták Isten népe voltak, még mindig a sötétség uralma alatt éltek, néha hátat fordítottak Istennek, engedetlenek voltak, nem figyeltek a szavára, morogtak és lázadoztak. De Isten nem adta fel még ennek ellenére sem, mert nagyon szerette őket. Azt ígérte, hogy elküldi a szabadító Királyt, aki legyőzi a gonoszt és Isten uralma alá visszahozza az elveszetteket. Izráel népe pedig várta és várta és várta és csak várta és várta a Királyt, akit Isten megígért. Évszázadok teltek el, generációk sora váltotta egymást, míg végül eljött az idő, amelyre Isten várt, a Titkos Megmentési Terv legfontosabb hadműveletéhez. Viszont ehhez nem kellettek fegyverek vagy óriási sereg.
Mint egy apró fény a sötétségben, úgy jelent meg a szabadító Király. A hegyek hajlonghatnának előtte, a tenger hozsannázhatna, a fák tapsolhatnának. De a Föld visszatartotta a lélegzetét. Isten a legszebb ajándékot adta a világnak: egy istállóban, házi állatok közt, az éjszaka csendjében egy kisbabát, aki megváltoztatja majd a világot. A saját kisbabáját. Isten egy aprócska gyermeket adott a világnak, de ez a gyermek nem akárki volt. Isten a saját Fiát küldte el a sötét világba, a neve pedig Jézus volt. A Király nem maradt baba, hanem felnőtt és elkezdte a Nagy Megmentést. Hozzálátott visszaszerezni Isten népét. Amerre csak járt az emberek szomorúságát, fájdalmát vidámságra fordította és begyógyította a sebeket. Szavára a vakok láttak, sánták jártak, és süketek hallottak. Megjavította Isten megtépázott, elromlott világát. Megmutatta az embereknek, hogy Isten mindig szeretni fogja őket és gondoskodik róluk. Jézus csodákat tett és tanította az embereket. Beszélt az élet vizéről, amiből, ha ő inni ad az embernek, akkor soha többé nem szomjazik meg. Megmutatta a barátainak, hogyan tudnak megint beszélgetni Istennel. Azt is elmondta nekik, hogy nem maradhat mindig velük. A Király nem olyan volt, mint Ádám. Hanem egy új ember volt. Nem hitt az ellenség hazugságainak. Tudta, hogy Isten szereti őt. Megküzdött a sötétséggel, hogy eltörölje a bűnt, a sírást és a fájdalmat.
Azért, hogy Isten gyermekei megmenekülhessenek a Királynak meg kellett halnia. Nem volt más lehetőség. Így vállalta az összes büntetést minden rosszért, amit valaki valaha elkövetett, vagy el fog követni ezután. Istennek az ő szívébe kellett töltenie az összes ember szomorúságát, összetörtségét, betegségét. Őt fogja hibáztatni minden rosszért, ami történt. A Királyt elfogták, megverték, megkínozták és keresztre feszítették. Átkozott lett a mi bűneinkért. Még a nap is elbújt, elsötétült az ég, már-már úgy tűnt az egész teremtett világ darabokra hullik. Isten borzasztó haragja lesúlytott a földre. A saját Fiára, a saját népe helyett. Ez volt az egyetlen módja annak, hogy Isten elpusztítsa a bűnt, a sötétséget anélkül, hogy elpusztítsa a gyermekeit is, akiknek a szíve tele volt sötétséggel. A Király meghalt. A barátai kétségbe estek, remélték, ő menti meg őket, de most egy sírban hever a teste. Semmit sem értettek.
A Királynak szenvednie kellett, de végül győzött. Nem maradt a sírban, legyőzte a halált is. Isten feltámasztotta és olyan nevet ajándékozott neki, melyre minden tért meg hajol, földieké és mennyeiké. A Király ezek után megkereste barátait és megnyugtatta őket, hogy valóban ő a megígért szabadító. Nagy volt az öröm, a barátok újra együtt voltak. De azt is elmondta nekik, hogy nem maradhat velük, mert el kell mennie, hogy helyet készítsen nekik Istennél, de elküldi hozzájuk a Segítőtársát, aki jelként lesz velük, bárhova is mennek egészen addig, amíg újra eljön értük. Ez fontos volt, mert feladatot is adott nekik, azt, hogy menjenek el és mondják el mindenkinek, hogy ki ő. Beszéljék el mindenhol Isten Titkos Megmentési Tervét. Miután a Király elment Istenhez, a Segítőtárs valóban eljött hozzájuk és fényességet gyújtott a szívükben. Ezt a fényt vitték a világban mindenfelé a barátok, nem tartották meg maguknak, hanem továbbadták, hirdették Isten Titkos Megmentési Tervének történetét, így egyre több emberhez eljutott a fény, a sötétség uralma pedig egyre inkább visszahúzódott. A Segítőtárs mindenhova elkísérte őket, emlékeztette őket a Király szavaira, támogatta őket nehéz helyzetekben és megmutatta nekik, merre menjenek tovább. Így jutott el hozzám is a Titkos Megmentési Terv és most továbbadom nektek, hogy vigyétek a hírt Jézusról, a Királyról és hozzátok fényt a sötétségbe.
Miután a Király elment, megüzente az egyik barátjának, hogy milyen lesz, mikor majd újra eljön a földre. Isten mindent újjá fog teremteni, lesz új ég és új föld. Olyan tökéletes és jó lesz, mint a történet elején abban a csodaszép kertben. Az élet vize folyik majd át a városon, ahol az emberek laknak és mindenki ihat belőle, mert a Király mindenkinek ad inni az élet vizéből. Ez a folyó Isten és a Király trónjából ered és eljut mindenkihez, mind megmártózhatunk benne. Ott lesz mindenki, aki elhiszi, hogy a Király a szabadító és befogadja a Segítőtárs fényét a szívébe. Az élet fája is a folyó partján áll majd és az emberek szakíthatnak a gyümölcséből, mert minden hónapban teremni fog új gyümölcsöt. A fa levelei pedig úgy gyógyítják a betegségeink, fájdalmaink, ahogy a Király tette, amíg a földön járt. Ott már nem lesz halál, betegség, sírás, sem fájdalom. Szemben állhatunk majd Istennel, láthatjuk az arcát, ahogy örömét leli bennünk és szeretete árad mindenkire. Épp ahogy Ádámra és Évára, mikor megpillantotta őket. A nevünkön szólít minket és átölel, mert örül nekünk. Egészen egyértelmű lesz, hogy az Isten szent tulajdona leszünk ott mind, akik neki lettünk elkülönítve és a sötétség nem is érinthet minket, mert a Király már kiváltott minket a gonosz rabszolgaságból és legyőzte a Sátánt. Isten jelenléte és dicsősége pedig betölti a világot, nem kell majd lámpát gyújtani, de még csak a napfelkeltét sem kell várnunk, mert az Isten fénylik majd fölöttünk és mindenhol világosság lesz. Mi mind, akik elfogadjuk a Király hívását együtt fogunk vele uralkodni örökkön örökké. Ámen

✎*Janiné Sándor Kincső*